

ส้มป่อย

ชื่อวิทยาศาสตร์ *Acacia concinna* (Willd.) DC.

ชื่อพื้นเมือง ส้มป่อย (นครราชสีมา, ภาคเหนือ); ส้มขอน (เงี้ยว – แม่ฮ่องสอน)

ชื่อวงศ์ LEGUMINOSAE – MIMOSOIDEAE

ลักษณะทางพฤกษศาสตร์

ต้น ส้มป่อยเป็นไม้พุ่มรอเลื้อย พาดพันต้นไม้อื่นไปได้ไกล เถามีเนื้อแข็ง

ขนาดใหญ่ เถามีขนสีน้ำตาลแดง มีหนามตามลำต้น กิ่ง ก้าน และใบ

ใบ ใบเป็นใบประกอบแบบขนนกสองชั้น เรียงสลับ ใบย่อยรูปขอบขนาน

ขนาดเล็ก ออกเรียงตรงข้าม รูปขอบขนาน ปลายและโคนมน

ดอก ดอกเป็นดอกช่อ ออกตามซอกใบข้างลำต้น ช่อกระจุกกลม กลีบดอกเป็น

หลอด สีขาว ออกดอกเดือนมกราคม – มีนาคม

ผล ผลเป็นฝักแบน ฝักอ่อนสีเขียว เมื่อแก่สีน้ำตาลดำ ฝักเป็นคลื่น เมล็ด

สีดำ แบนรี ฝักมัน ออกผลเดือนมีนาคม – เมษายน

แหล่งที่พบ ป่าคันทนา

สภาพแวดล้อมที่เหมาะสม ชอบแสงแดดจัด ขึ้นได้ดีในดินร่วนซุย

ฤดูกาลใช้ประโยชน์ ฤดูฝน

ส่วนที่ใช้เป็นอาหาร ยอดอ่อน ใบอ่อนรับประทานเป็นผักสด นำมาปรุงรสอาหาร

จำพวกแกงส้ม แกงปลา ต้มยำ และช่วยดับกลิ่นคาวปลาได้

รสเปรี้ยว

การขยายพันธุ์ เพาะเมล็ดและปักชำ